

[Hanne Reintoft.]

ejerlejlighederne, og det må hilses med glæde, at socialdemokratiet er begyndt at indse det.

Med forslaget til lov om ændring af boligbyggeriloven rettes et nyt angreb på det almennyttige byggeri, der snart ikke kan tåle flere angreb. Dette byggeri, der jo skulle have til opgave at sikre boliger for mindre- og mindstbemidlede, har været ude for så meget, at det falder svært efterhånden at bruge udtrykket socialt byggeri. Trods rentesikring og boligsikring er priserne så formidable, at man faktisk skal være ret så velhavende for at have råd til at være mindrebemidlet og flytte ind i nyt almennyttigt byggeri.

Alligevel rammes denne sektor endnu hårdere af lejeforhøjelserne ved genudlejning end den private. Medens de private lejlighedsforhøjelse er afhængig af den forhåndenværende lejestørrelse, er der sat faste takster for det almennyttige byggeri. Taksterne er sat til 15 kr. pr. m² bruttoetageareal for lejligheder, der er taget i brug før 1. januar 1963, og til 7 kr. 50 øre for lejligheder, der første gang er taget i brug i 1963 og 1964.

Jeg skal dokumentere min påstand om forskelsbehandling, hvor almennyttige lejligheder stilles dårligere end private, og ministeren kan jo så modsige mig, hvis han er i stand dertil.

Boligselskabet Lejerbo har i Hvidovre bl. a. 3 ejendomme, der er opført henholdsvis 1948, 1950 og 1954. For den ejendom, der er opført i 1948, blev vurderingslejen ansat til 47 kr. pr. m². På grund af stigende driftsomkostninger er den pr. 1 april i år steget til 57 kr. 31 øre. Ved genudlejning lægges yderligere 15 kr. på efter lovforslaget, og den fulde leje kommer så op på 72 kr. pr. m² plus nogle øre. Her er tale om en stigning, ikke på 25 pct., men på 31,5 pct. af vurderingslejen.

Den ejendom, der er opført i 1954, blev vurderet til 45 kr. pr. m². Den kostede den 1. april i år 57 kr., og med genudlejningsskatten kommer den op på godt og vel 72 kr., altså en stigning på 33 pct.

I det tredje eksempel, og det er det værste, er der tale om en ejendom opført i 1950. Vurderingslejen var 34 kr., men allerede nu koster den 48 kr. 49 øre pr. m². Ved genudlejning skal den stige med 15 kr. og kommer til at koste godt 63 kr. pr. m². Det giver en procentuel stigning på 44, næsten dobbelt så

meget som en tilsvarende privatejet lejlighed ville stige. Jeg tror, man skulle standse alt det, man står og siger her om, hvad man vil gøre for lejerne, og så sige, hvad det er, man egentlig vil: simpelt hen skaffe flere penge til dem, der har i forvejen.

De penge, der indkommer ved forhøjelserne ved genudlejning, skal indgå som selskabets bidrag til landsbyggefonden. Der skal ikke henlægges én øre til imødegåelse af stigende driftsomkostninger. Det betyder, at selv med lejeforhøjelser på 44 pct. ved genudlejning kan de nyindflyttede lejere regne med meget snarlige lejeforhøjelser, fordi driftsudgifterne stiger. Kan ministeren garantere, at det ikke vil ske? Det vil jeg gerne have svar på.

Jeg ser ikke nogen betryggelse i den foreslåede § 19b, hvor det meget vagt siges, at såfremt boligselskabet kan godtgøre, at lejen efter forhøjelse vil overstige det lejedes værdi, kan fonden nedsætte bidraget eller lade det helt bortfalde. For hvad er det lejedes værdi? Kunne vi ikke få en forklaring på det? Skal denne værdi måles med samme alen, som anvendes, når der tales om huslejeudligning, hvor regeringens målsætning åbenbart er et lejeniveau, der svarer til nybyggeriets priser? For det bliver jo konsekvensen; det tror jeg alle, der har sat sig ind i sagerne, har erkendt, undtagen de, der står og siger noget, der ikke er rigtigt.

Det sociale i det almennyttige byggeri skulle angivelig ligge dels i støtte fra samfundet, dels i at lejen skulle fritages for enhver form for spekulation og med de nødvendige subventioner være omkostningsbestemt. Men disse forudsætninger holder jo så ikke længere. Med boligforligets vurderingskat, men det nye forslags 15 kr.-skat, er det tydeligt, at forslaget går ud på at likvidere denne form for boligbyggeri til glæde for spekulanter og til gavn for dem, der profiterer af boligudlejning; vi hørte jo også fru Else-Merete Ross stå her og påstå, at det sociale byggeri ikke skulle have fordele fremfor det private. Det har det heller ikke, hvis man undergraver det, det er rigtigt.

Jeg skal ikke ofre mange ord på forslaget til ændring af boligsikringsloven. Den ændring af satserne, der er foreslået, dækker ikke engang de inflationsstigninger, der har fundet sted. Jeg kan komme med et enkelt eksempel — man kunne komme med mange;